

Ministerie van Veiligheid en Justitie

Centrale autoriteit internationale kinderaangelegenheden

van het Ministerie van Veiligheid en Justitie

Centrale autoriteit internationale kinderaangelegenheden

van het Ministerie van Veiligheid en Justitie

Rapportage over de jaren 2010 t/m 2014 inzake de uitvoering van drie verdragen, te weten:

- ❖ *het Haags Verdrag van 25 oktober 1980* inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale kinderontvoering (**Haags kinderontvoeringsverdrag**);
- ❖ *het Haags Verdrag van 19 oktober 1996* inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen (**Haags Kinderbeschermingsverdrag**), inclusief de Verordening Brussel IIbis;
- ❖ *het Haags Verdrag van 29 mei 1993* inzake de bescherming van kinderen en samenwerking op het gebied van interlandelijke adoptie (**Haags Adoptieverdrag**).

Inleiding

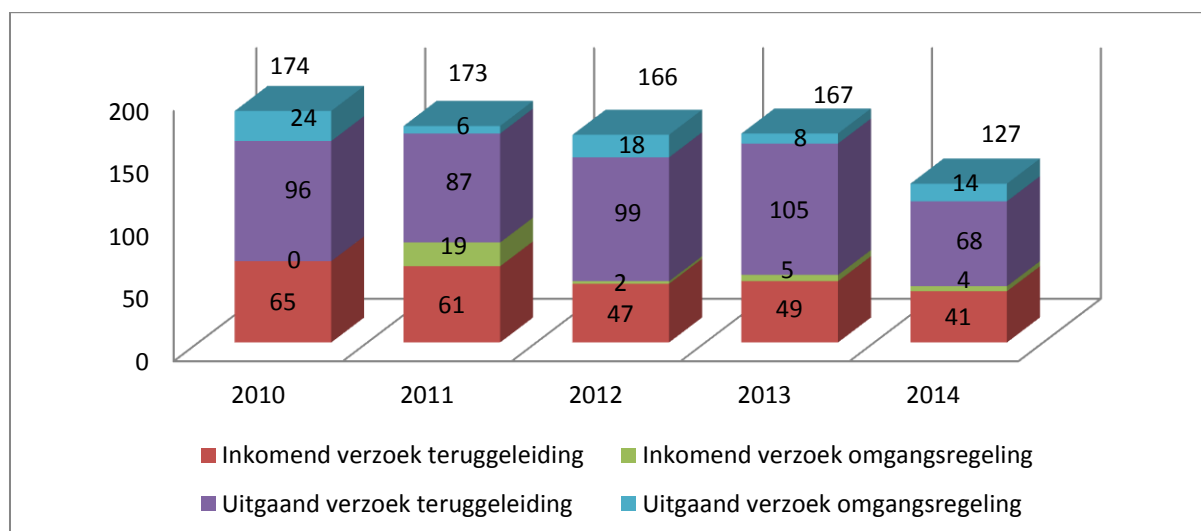
In deze rapportage van de Centrale autoriteit internationale kinderaangelegenheden zijn de gegevens verzameld over de uitvoering in de jaren 2010 t/m 2014 van drie verdragen, te weten het Haags Kinderontvoeringsverdrag, het Haags Kinderbeschermingsverdrag en het Haags Adoptieverdrag. De Centrale autoriteit internationale kinderaangelegenheden, kortweg Ca-IKA genoemd, is ontstaan door de samenvoeging op 1 juli 2013 van de Centrale autoriteiten internationale kinderonvoering, internationale kinderscherming en interlandelijke adoptie.

Internationale kinderonvoering:

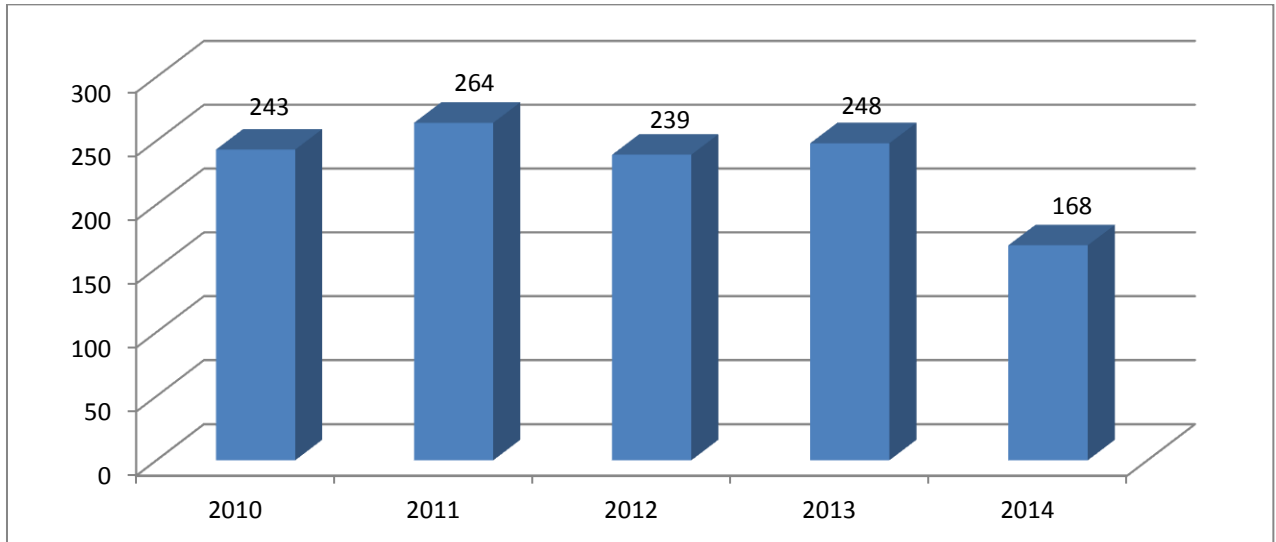
Er is sprake van internationale kinderonvoering wanneer een kind ongeoorloofd wordt overgebracht vanuit, of niet terugkeert naar het land waar het zijn gewone verblijfplaats heeft. Het is ongeoorloofd wanneer het overbrengen of achterhouden van het kind zonder toestemming van (een van) de ouder(s) die het gezag heeft over het kind. De achtergebleven ouder kan in zo'n geval een verzoek indienen tot terugleiding van het kind of verzoeken om internationale omgang met het kind.

In figuur 1 treft u een overzicht aan over de jaren 2010 t/m 2014 van de bij de Centrale autoriteit aangemelde zaken van internationale kinderonvoering, onderverdeeld in ontvoeringen vanuit het buitenland naar Nederland (inkomend) en vanuit Nederland naar het buitenland (uitgaand). Ook is een onderverdeling gemaakt in het aantal verzoeken om terugleiding van het kind en verzoeken om omgang met het kind. Daaronder vindt u in figuur 2 over dezelfde periode het overzicht van het aantal betrokken kinderen.

Figuur 1: Aangemelde zaken internationale kinderonvoering

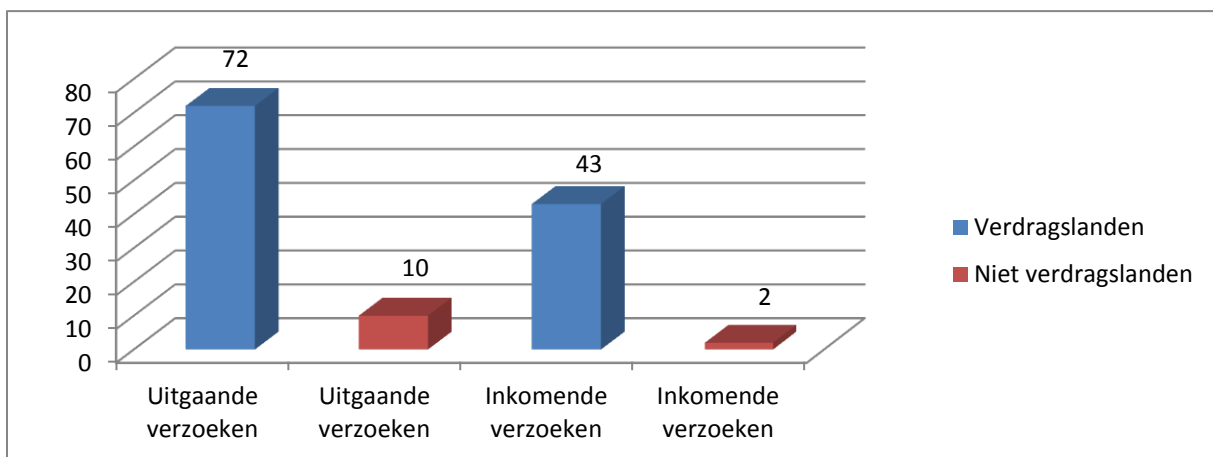

Figuur 2: Aantal betrokken kinderen

In Figuur 3 treft u over 2014 de verdeling aan van ontvoeringen van en naar landen die bij het verdrag zijn aangesloten en landen die niet bij het verdrag zijn aangesloten.

Figuur 3: Aantal ontvoeringen van en naar wel of niet verdragslanden in 2014

De ervaring over de afgelopen jaren leert dat de meeste ontvoeringen naar Nederland hebben plaats gevonden uit de ons omringende landen als België, Duitsland, Frankrijk en in de laatste twee jaar ook uit Polen. De meeste ontvoeringen vanuit Nederland vonden in de afgelopen vijf jaar eveneens plaats naar ons omringende landen als België en Duitsland, maar ook naar Turkije. Bij de niet bij het Verdrag aangesloten landen valt op dat verhoudingsgewijs de meeste kinderontvoeringen hebben plaats gehad naar Irak, Egypte en Suriname.

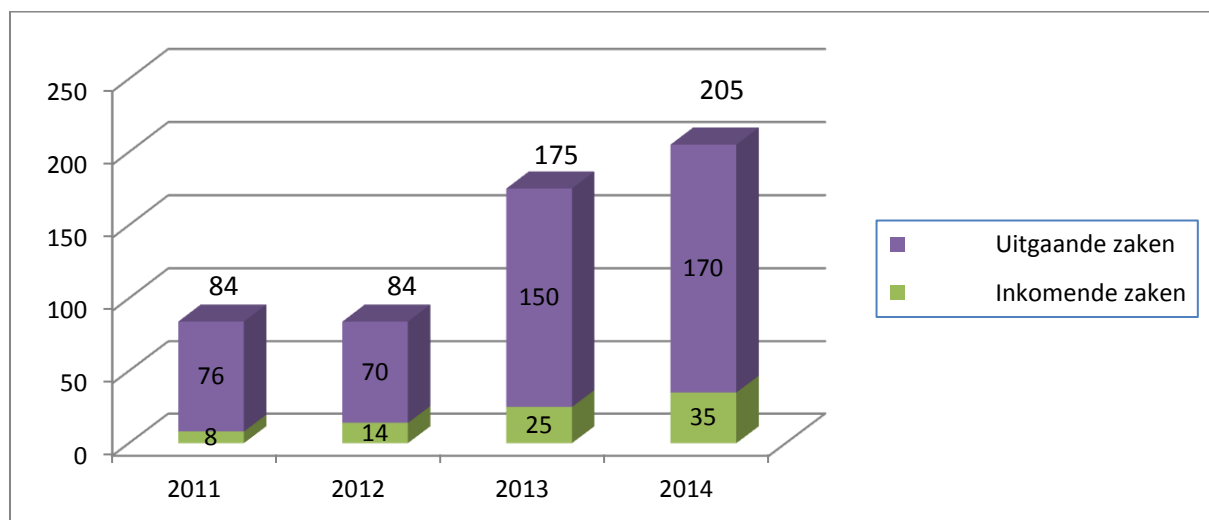
Internationale kinderbescherming:

Het Haags Kinderbeschermingsverdrag richt zich op de effectuering van kinderbeschermingsmaatregelen en geïndiceerde jeugdzorg bij kinderen over de landsgrenzen heen. Het kan kinderen betreffen met overheidsbemoeienis die vanuit het buitenland naar Nederland komen of van kinderen die vanuit Nederland naar het buitenland gaan. Het kan dan gaan om maatregelen als Ondertoezichtstelling, uithuisplaatsing en ontheffing en ontzetting uit het gezag. Bij geïndiceerde jeugdzorg kan het gaan om pleegzorgplaatsingen of verblijf in een buitenlandse instelling.

Het Haags Kinderbeschermingsverdrag kent de volgende verzoeken/casuïstiek: informatieverzoeken, zorgmeldingen, overnemen van een kinderbeschermingsmaatregel via een gerechtelijke procedure, informatie over een erkennings- en tenuitvoerleggingsprocedure en het overnemen van een pleegzorgplaatsing.

Omdat op 1 mei 2011 het Haags Kinderbeschermingsverdrag voor Nederland in werking is getreden, treft u vanaf dat jaar tot en met 2014 in figuur 4 het overzicht aan van zaken die bij de Centrale autoriteit zijn aangemeld. De zaken zijn onderverdeeld in zaken die vanuit het buitenland zijn aangemeld en betrekking hebben op in Nederland verblijvende kinderen en zaken die vanuit Nederland zijn aangemeld en betrekking hebben op in het buitenland verblijvende kinderen. De zaken die in de jaren 2011 t/m 2014 zijn aangemeld betreffen in hoofdzaak zorgmeldingen, verzoeken om informatie over het welzijn van het kind en pleegzorgplaatsingen.

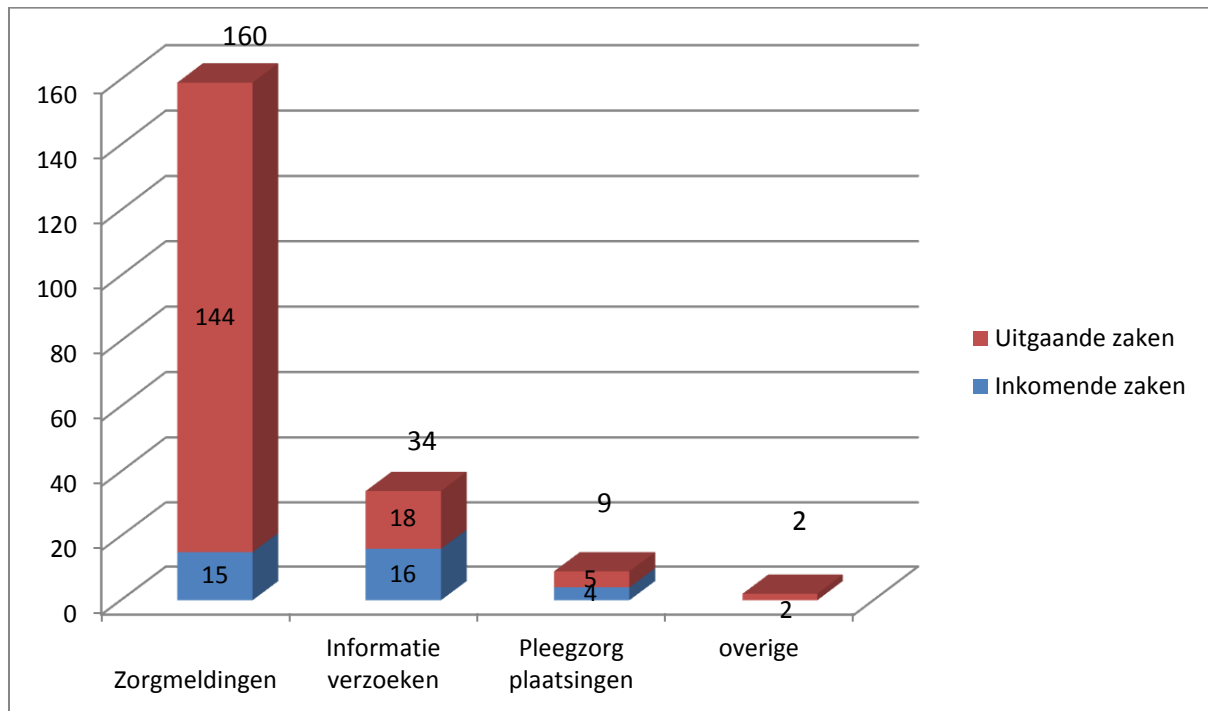
Figuur 4: Aangemelde zaken internationale kinderbescherming

De stijging vanaf 2013 is het gevolg van het door de Ca-IKA met ketenpartners gestarte traject om het HKBV meer bekendheid te geven en een concreet handvat te geven door middel van een handreiking.

In figuur 5 vindt u over 2014 het aantal zorgmeldingen, het aantal verzoeken om informatie en het aantal pleegzorgplaatsingen, onderverdeeld naar het aantal zaken dat vanuit het buitenland is aangemeld (inkomende zaken) en het aantal zaken dat vanuit Nederland is aangemeld (uitgaande zaken).

Figuur 5: Aantal zorgmeldingen, informatieverzoeken en pleegzorgplaatsingen in 2014

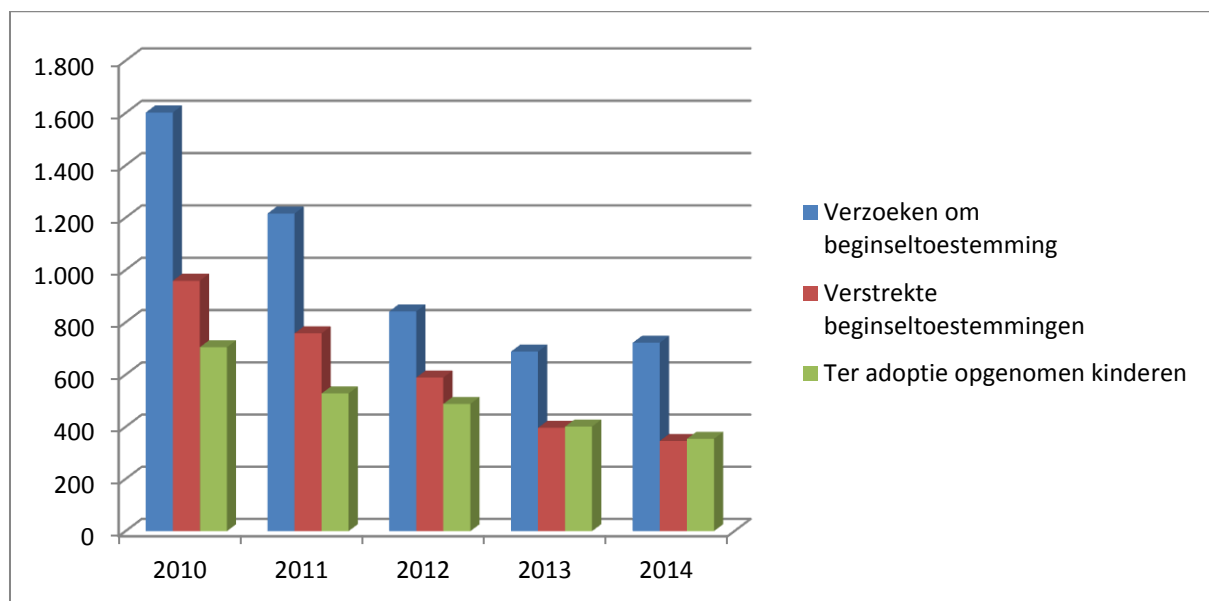
Tot slot valt ook bij internationale kinderbescherming op dat de zaken die zijn aangemeld vanuit en naar het buitenland in hoofdzaak betrekking hebben op ons omringende landen als België, Engeland en Duitsland.

Interlandelijke adoptie:

Bij interlandelijke adoptie gaat het om de opnemingsprocedure van kinderen uit het buitenland in gezinnen in Nederland. Op grond van het Haags Adoptieverdrag is de taak van de Centrale autoriteit er zorg voor te dragen dat de procedure van interlandelijke adoptie op een zorgvuldige wijze verloopt en dat met adoptie het belang van het kind wordt gediend. In Nederland is de procedure zo ingericht dat aspirant-adoptiefouders eerst voorlichting ontvangen over wat het betekent om een kind uit een ander land in het gezin op te nemen. De Raad voor de Kinderbescherming onderzoekt vervolgens of de aspirant-adoptiefouders geschikt en in staat kunnen worden geacht een kind uit het buitenland ter adoptie op te nemen en adviseert de Centrale autoriteit over de afgifte van een beginseltoestemming. Vervolgens kunnen aspirant-adoptiefouders gebruik maken van instanties die bemiddelen bij de plaatsing van een buitenlands adoptiekind bij de aspirant-adoptiefouders. Deze instanties dienen te beschikken over een vergunning van het ministerie van Veiligheid en Justitie om de bemiddelende werkzaamheden te kunnen uitvoeren.

In figuur 6 treft u een overzicht aan met betrekking tot het aantal procedures van interlandelijke adoptie over de jaren 2010 t/m 2014.

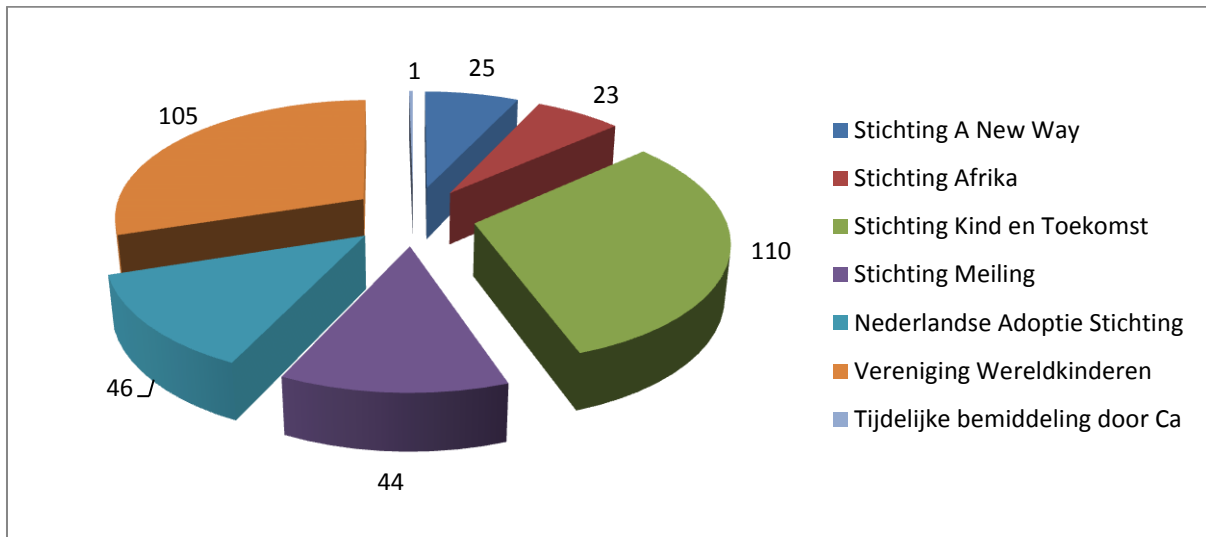
Figuur 6: Aantal procedures interlandelijke adoptie

Zichtbaar is in dit overzicht dat het aantal verzoeken ter verkrijging van een beginseltoestemming in de voorgaande jaren sterk is gedaald en ten opzichte van 2010 zelfs bijna gehalveerd. In 2014 is een lichte stijging van het aantal verzoeken te zien. Het aantal verstrekte beginseltoestemmingen en het aantal kinderen dat ter adoptie is opgenomen laat wel een daling zien. De prognose is dat dit aantal verder zal afnemen. Van het aantal kinderen dat in 2012 is opgenomen, heeft 57% een bijzondere zorgbehoefte (Special Need). Doordat steeds meer landen toetreden tot het Haags Adoptieverdrag, is het aandeel adopties dat onder het verdrag heeft plaats gevonden, inmiddels opgelopen tot bijna 77%.

Vervolgens treft u in figuur 7 een overzicht aan van het aantal bemiddelingen die vergunninghouders hebben verricht in 2014.

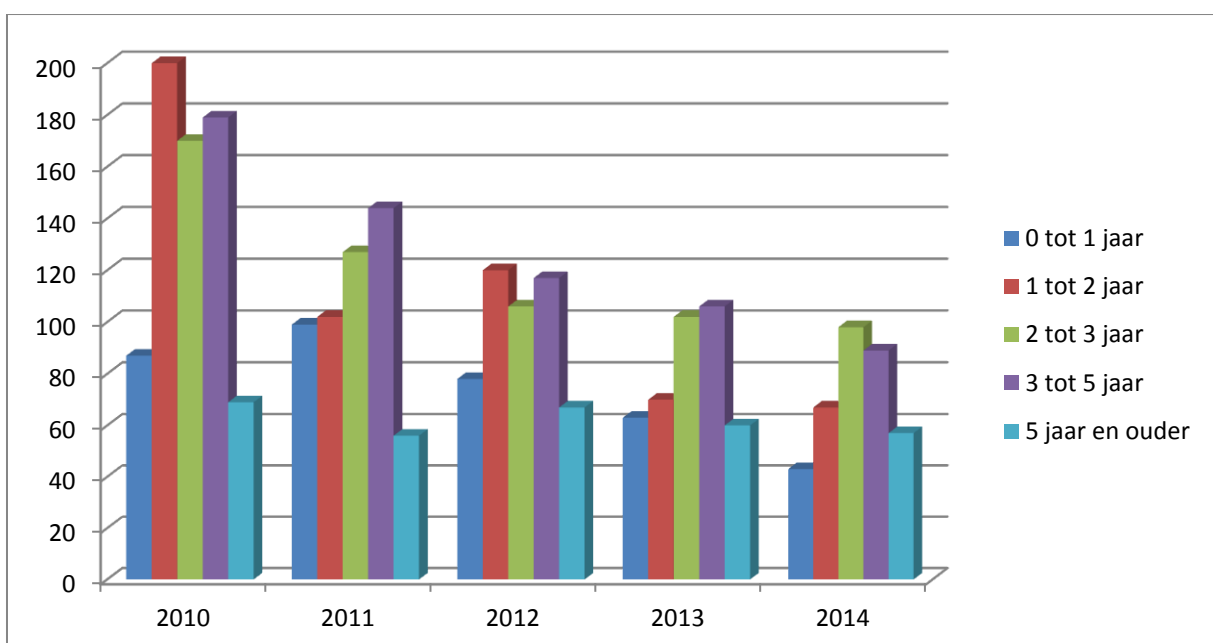
Figuur 7: Aantal bemiddelingen door vergunninghouders

N.B. De tijdelijke bemiddeling door de Ca-IKA betreft een adoptieprocedure in de VS die door de Ca-IKA op verzoek van de Tweede Kamer is opgepakt in een periode dat er geen Nederlandse vergunninghouders in de gelegenheid waren deze te verrichten.

In figuur 8 is de verdeling van de ter adoptie in gezinnen in Nederland geplaatste kinderen naar leeftijdscategorie zichtbaar.

Figuur 8: Verdeling aantal geplaatste kinderen naar leeftijdscategorie

Los van de algehele daling van het aantal kinderen is vooral te zien dat het aantal hele jonge kinderen (van 1 tot 2 jaar) het sterkst is afgenomen. Dit is een wereldwijde ontwikkeling, die onder andere het gevolg is van een groeiende economie in sommige landen van herkomst en de invloed van het Haags Adoptieverdrag, waar steeds meer landen bij toetreden. Hierdoor kunnen jonge kinderen in toenemende mate in de eigen gezinsomgeving opgroeien of een plek vinden bij adoptie ouders in eigen land.

Figuur 9 geeft de procentuele verdeling in 2014 geplaatste kinderen per continent en de onderverdeling naar het land van herkomst weer.

Figuur 9: Verdeling van de in 2014 geplaatste kinderen naar werelddeel

